

Sv. Katarína Alexandrijská

Plinio de Oliveira

24. novembra 2019 † Svätec týždňa † Svätec na n

Životopisné dáta:

Sv. Katarína sa narodila v Alexandrii v patricijskej rodine. Osobne usvedčila cisára Maxentia z prenasledovania kresťanov a keď osobne obrátila na vieru 50 učencov, nechal ich popraviť. Nenechala sa uplatiť slúbeným sobášom s panovníckou rodinou (samozrejme, ak odpadne od viery), tak ju nechali zviazať a uväznili ju. Keď sa Maxentius vrátil z inšpekcie vojenského tábora, našiel doma svoju ženu, veliteľa a 200 vojakov jej stráže

obrátených na katolícku vieru. Dal ich všetkých popraviť. Potom odsúdil Katarínu na smrť lámaním v kolese, ale to sa samo zázračne polámalo, a tak ju dal sťať. Priviedli ju na popravisko a jej mučenie sledovali davy, najmä žien z lepších rodín, ktoré nariekali nad jej osudom. Panna kráčala s veľkým pokojom. Pred smrťou povedala túto modlitbu:

“Pane Ježišu Kriste, môj Bože, ďakujem ti, že si ma postavil na skalu viery a viedol moje kroky po ceste spásy. Otvor svoju náruč, ruky zranené na kríži a prijmi moju dušu, ktorú prinášam ako obeť na slávu Tvojho mena. Odpusti mi hriechy, ktoré som spáchala z nevedomosti a obmy moju dušu krvou, ktorú za Teba prelejem. Nenechaj moje telo, zabité pre lásku k Tebe, v moci tých, čo ma nenávidia. Zhliadni láskavo na tento ľud a daj mu poznať pravdu. A nakoniec, Pane, vo svojom nekonečnom milosrdenstve, pozdvihni tých, čo Ťa budú vzývať skrze mňa, aby bolo Tvoje meno vždy oslávené.”

Potom kázala vojakom, aby vykonali svoje rozkazy a bola sťatá jedinou ranou. Zomrela 25. novembra asi v roku 310. Onedlho sa začali diať mnohé zázraky. Jej telo, ako sama žiadala, anjeli odniesli a uložili na hore Sinai, aby odpočívalo tam, kde Boh napísal svoj zákon do kameňa a ktorý si ona verne zapísala do srdca. Katarína je jedna zo 14 pomocníkov, bola jedným z hlasov, ktoré počula sv. Jana z Arcu. Je patrónka filozofov, učencov, slúžok a advokátov.

Komentár prof. Plinia:

Tento útržok zo života sv. Kataríny je taký nádherný, že mi je ľúto, že ho musím komentovať. Radšej by som ho nechal žiariť nad obzorom tak, ako je. Ale pretože ma požiadali o rozbor, dovoľm si povedať pár slov.

Prvá vec, ktorá ma napadá je, že v tej dobe boli ženy z vysokej spoločnosti kultivované a dobré. Dnes sa také ženy formujú do skupín,

kde znevažujú a potupujú všetky dobré zámery. Aký potenciál mala krajina, kde ženy z dôležitých rodín nasledovali sv. Katarínu až na popravisko, plakali nad ňou, súcitili s ňou, s mučeníčkou, ktorej život zobral nenávisť cisár? Cisár bol všemohúci. Mohol odsúdiť hocikoho. Ale ony zostali napriek tomu so sv. Katarínou.

Nádherný kontrast tu vidíme medzi duchmi a rozličnými milosťami, ktoré dáva Duch Svätý. Tie dámy plakali, pravdepodobne zasiahnuté darom sĺz.

Ale sv. Katarína nie, tá kráčala pokojne, ticho a nebojácne na smrť, zahalená iným druhom milosti Svätého Ducha. Neplakala nad sebou, nad martýriom, ktoré bolo pre iné dôvodom k náreku. Bolo to určite pôsobivé, zástup žien kráčal medzi kordónom vojakov a v čele išla vznešená, pokojná a iné na pokoj nabádajúca sv. Katarína, ktorá mala o chvíľu zomrieť.

Pred tým, ako jej vyhasili život, pomodlila sa. Tá modlitba má krásu hviezdneho jasu, ktorý ožaruje oblohu a vyžaruje z viacerých miest. Začala: "Pane Ježišu Kriste, môj Bože". Cisár sa snažil prinútiť ju klaňať sa modlám a ona vyhlásila božstvo Ježiša Krista, aby ukázala, že neuznáva iného boha, len Krista.

Potom povedala: „ďakujem ti, že si ma postavil na skalú viery a viedol moje kroky po ceste spásy“. To znamená: Ďakujem Ti, že Ti patrí, zdroju mojej spásy, Ty si zdroj všetkého dobrého vo mne. Som dobrá, lebo Ty si dobrý a dal si mi istotu katolíckej viery. Urobil si, aby som milovala cnosť a dal si mi pevnosť v jej praktizovaní. Uznávam, že všetko, čo vo mne je, je z Teba.

Pokračovala: „Otvor svoju náruč, ruky zranené na kríži a prijmi moju dušu, ktorú prinášam ako obeť na slávu Tvojho mena.“ Čo môže byť krajšie? Prosila Ukrižovaného, aby rozpál svoje zakrvavené náručie a prijal jej dušu, ktorá odchádza z tohoto života a ktorá uzrela zem, ktorá je presiaknutá jej mučeníckou krvou. Aká úžasná blízkosť! Aké stretnutie: Mučeník mučeníkov, Náš Pán Ježiš Kristus a táto hrdinská a veľkolepá mučenica, sv. Katarína z Alexandrie. Aká nádherná myšlienka, že jej krv sa zmieša s Krvou nášho Pána. Aká hlboká myšlienka o spoločenstve svätých je vyjadrená touto túžbou. Mala takú obrovskú istotu, že bude prijatá do Neba, že žiadala Pána, aby ju objal. Aká obdivuhodná istota!

Potom sa modlila: „Odpušti mi hriechy, ktoré som spáchala z nevedomosti a obmy moju dušu krvou, ktorú za Teba prelejem.“ Bála sa, že sa dopustila nejakých hriechov a prosila, aby zásluhy jej mučeníctva ich obmyli.

“Nenechaj moje telo, zabité pre lásku k Tebe, v moci tých, čo ma nenávidia.” Keď poprosila Pána o to, aby sa postaral o jej dušu, prosila aj, aby sa postaral o jej telo. Tu je vidieť úctu, ktorú prechovávala ku svojmu telu, lebo svätosť tela bola základom pre jej cvičenie sa v cnosti. A ako úžasne Boh odpovedal! Keď zomrela, nechal anjelov, aby jej telo zobrali a odniesli k najmajestátnejšej hore, ktorá po Kalvárii existuje, na Sinaj, kde Boha dal ľuďom zákon. “Zhliadni láskavo na tento ľud a daj mu poznať pravdu.” Potom už nemyslela na seba ale na tých, ktorých opúšťala.

“A nakoniec, Pane, vo svojom nekonečnom milosrdenstve, pozdvihni tých, čo Ťa budú vzývať skrze mňa, aby bolo Tvoje meno vždy oslávené.” Bola

si tak istá, že pôjde do neba, že sa už prihovárala za tých, ktorí sa k nej budú modliť.

Keď sa domodlila, ticho pokynula vojakom, aby vykonali rozsudok. Bez chvenia, bez túžby predĺžiť si život o kúsok. Bez sĺz, ktoré bývajú znakom strachu. Nie. Povedala všetko, čo chcela povedať a vydala sa do Božích rúk. Štali ju a jej modlitba bola okamžite vypočutá.

O aké milosti prosiť sv. Katarínu? Prosme ju, aby sme si zachovali rovnakú vyrovnanosť ako ona čeliac smrti, keď sa raz začne uskutočňovať trest, ktorý bol ohlásený vo Fatime a my budeme čeliť nepriateľom Cirkvi a kresťanstva. Sú dva druhy vyrovnanosti tvárou v tvár smrti. Jedna je vyrovnanosť idiota, druhá pochádza z milosti. Smrť, oddelenie tela a duše, a navonok ponorenie sa do ničoty je taká strašná vec, že je možné jej čeliť len dvoma možnými postojmi. Vyrovnanosťou idiota, ktorý nikdy nemyslí na dôsledky čohokoľvek a vyrovnanosťou človeka zahaleného milosťou.

Prosme teda sv. Katarínu, aby nám pomohla zachovať pokoj v každej životnej situácii a najmä v nebezpečenstve života, či dokonca mučeníckej smrti, ak to bude vôľa Panny Márie.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-katarina-alexandrijska/>